

na komen de J.E. Jurriaanse Stichting en het Elise Mathilde Fonds met ieder circa f 1 miljoen.⁵⁾

Als middelgrote fondsen gelden het VSB Fonds Rotterdam, het Anjerfonds Rotterdam, de Erasmus Stichting, de Stichting Rotterdams Kinderrevalidatiefonds 'Adriaan Stichting' en de G.Ph. Verhagen-Stichting die ieder per jaar circa f 500.000,- aan subsidies verlenen, gevolgd door de Stichting voor Ooglijders, het Bekker-la Bastide Fonds en de Stichting Physico Therapeutisch Instituut. Een reeks kleinere, niet minder gewaardeerde fondsen sluiten de rij van de do-gooders in de Rotterdamse gemeenschap (zie bijlage 1).

Vergeleken bij de zeer grote landelijk en internationaal opererende fondsen in Nederland, zoals het VSB-fonds met jaarlijkse bijdragen van circa f 40 miljoen en de Van Leer Foundation met een bijdragen-budget van bijna f 25 miljoen, zinken zij welhaast in het niet.

Toch zijn zij van groot belang omdat zij bijna alle voornamelijk de Rotterdamse gemeenschap steunen en prioriteit verlenen. Dit geldt ook voor de G.Ph. Verhagen-Stichting die in dit artikel onder de loep wordt genomen.

De oprichter G.Ph. Verhagen en zijn familie

De oprichter van de G.Ph. Verhagen-Stichting, Goris Philippus Verhagen, werd op 27 juli 1878 in de Groenenlaan te Rotterdam-Crooswijk geboren en overleed te Rotterdam-Kralingen op 20 juni 1961. Zijn woonhuis aan de Rozenburglaan nr. 31 werd in februari 1962 verkocht.

Goris Philippus, die zijn hele leven ongehuwd is gebleven, was de zoon van Philippus Verhagen, fabrikant/eigenaar van de in 1880 opgerichte firma Ph. Verhagen, een kleine machinale kousenbreierei. Philippus was geboren in Kralingen op 24 april 1843. Voordat hij zijn firma oprichtte, had hij nog een reeks andere beroepen gehad; in 1885 noemde hij zich koopman. Uit twee van zijn drie huwelijken - met resp. Wilhelmina van Gent uit Willemstad, Goverina Charlotta Eschmeijer uit Rotterdam en Neeltje Kooijman uit Goidschalxoord - werden totaal vijf kinderen geboren, waaronder drie jongens. Goris Philippus was een zoon uit zijn huwelijk met Goverina Charlotta Eschmeijer.

Uit het schaarse archiefmateriaal⁶⁾ krijgt men de indruk dat de familieband niet hecht was, hoewel een indrukwekkende familiefoto van de drie zonen uit de periode tussen 1905 en 1910 en de verdeling van de erfenis van Goris Philippus in 1961 anders doen